

STANOVISKO

ODBORU CENTRÁLNÍ HARMONIZAČNÍ JEDNOTKA Č. 1/2026

(PŮVODNĚ STANOVISKO CHJ Č. 1/2018)

DOTAZ

Může interní auditor vykonávat zároveň funkci pověřence pro ochranu osobních údajů (DPO) v rámci agendy GDPR?

SEZNAM SOUVISEJÍCÍCH PŘEDPISŮ A MATERIÁLŮ

INTERPRETOVANÝ PRÁVNÍ PŘEDPIS

- zákon č. 231/2025 Sb., o řízení a kontrole veřejných financí (dále „zákon o řízení a kontrole veřejných financí“)

DALŠÍ PŘEDPISY A MATERIÁLY

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“)
- zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále „zákon o zpracování osobních údajů“)
- Globální standardy interního auditu vydané Institutem interních auditorů (dále „Globální standardy interního auditu“)

ODPOVĚĎ

Interní auditor, který vykonává interní audit podle zákona o řízení a kontrole veřejných financí, nemůže být jmenován pověřencem pro ochranu osobních údajů podle zákona o zpracování osobních údajů a obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů nemůže být organizačně začleněn do útvaru interního auditu nebo podřízen vedoucímu útvaru interního auditu nebo internímu auditorovi.

ODŮVODNĚNÍ ODPOVĚDI

Interní audit je definován v Globálních standardech interního auditu jako „nezávislá, objektivní ujišťovací a poradenská služba zaměřená na přidávání hodnoty a zdokonalování procesů ve společnosti. Interní audit pomáhá společnosti dosahovat jejích cílů tím, že přináší systematický a metodický přístup k hodnocení a zlepšování účinnosti řízení a správy společnosti, systému řízení rizik a řídicích a kontrolních procesů“. Aby interní audit mohl plnit své úkoly v souladu s požadavky zákona o řízení a kontrole veřejných financí, musí být funkčně nezávislý a organizačně oddělen od řídicích struktur. Tento požadavek je zakotven v ustanovení § 16 písm. d) zákona o řízení a kontrole veřejných financí.

Interní auditor by měl mít přístup ke všem informacím, záznamům, dokladům, systémům, operacím, zaměstnancům a k veškerému majetku orgánu veřejné správy. V rámci své činnosti vytváří auditní stopu, v rámci které může přijít do styku s osobními údaji. Příkladem této auditní stopy jsou zápisy ze schůzek, dotazníky, zprávy o vykonaném interním auditu. Dále je mu umožněno nahlížet do informačních systémů, smluv, faktur a další dokumentace orgánu veřejné správy, které mohou obsahovat osobní údaje. Vzhledem ke skutečnosti, že interní auditor je v postavení zaměstnance orgánu veřejné správy podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o řízení a kontrole veřejných financí, nebude se nacházet v postavení zpracovatele osobních údajů ve smyslu čl. 4 odst. 8 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, neboť náplní jeho činnosti není zpracovávat osobní údaje pro správce osobních údajů, ale vykonává pro správce osobních údajů závislou činnost. Zaměstnanec se v rámci výkonu své pracovní činnosti či služebního zařazení nemůže vůči svému zaměstnavateli dostat do postavení zpracovatele osobních údajů.

Základní úkoly pověřence pro ochranu osobních údajů jsou stanoveny v čl. 39 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Jde zejména o poskytování poradenství, ověřování souladu s právními předpisy upravujícími ochranu osobních údajů, posuzování vlivu připravovaných opatření na ochranu osobních údajů a spolupráci s dozorovým úřadem. V případě sloučení funkce interního auditora a pověřence pro ochranu osobních údajů se pověřenec dostává do střetu zájmu, protože jako interní auditor plní úkoly, u kterých v široké míře zpracovává osobní údaje a jeho činnost by měla být podřízená nezávislému a objektivnímu posouzení pověřence pro ochranu osobních údajů. Ve sloučené pozici může mít pověřenec zájem jako interní auditor na určitém způsobu zpracování osobních údajů. Jeho poradenská činnost a doporučení v tomto případě nebude naplňovat požadavek obecného nařízení plnit své povinnosti a úkoly nezávislým způsobem.

I když na první pohled, v důsledku použité terminologie, může vymezení úkolů pověřence pro ochranu osobních údajů evokovat podobnost s úkoly, které jsou svěřeny internímu auditorovi, nelze je zaměňovat. Naplňování povinností vyplývajících orgánu veřejné správy z právních předpisů upravujících ochranu osobních údajů, včetně plnění úkolů pověřence pro ochranu osobních údajů, jsou součástí vnitřního kontrolního systému.

Vnitřním kontrolním systémem v rámci orgánu veřejné správy je souhrn nástrojů, procesů a opatření, které jsou zavedeny v organizaci k ošetření rizik, která ohrožují dosažení stanovených cílů. Jedná se tedy o jakýkoliv řídicí kontrolní mechanismus, včetně výkonu funkce pověřence pro ochranu osobních údajů. Interní auditor podle ustanovení § 19 odst. 6 písm. b) zákona o řízení a kontrole veřejných financí objektivně a nezávisle přezkoumává vnitřní kontrolní systém a dává doporučení ke zdokonalování jeho kvality. V praxi může nastat situace, že činnost pověřence pro ochranu osobních údajů bude prověřována interním auditorem a dle názoru interního auditora nebude pověřenec postupovat v souladu s právními předpisy nebo vnitřními směrnici orgánu veřejné správy. V tomto případě interní auditor předloží vedoucímu orgánu veřejné správy doporučení k přijetí opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Bude-li funkce pověřence a interního auditora sloučena, ověření interního auditora nebude nezávislé, tak jak to stanoví ustanovení § 16 písm. d) zákona o řízení a kontrole veřejných financí.

Právní úprava zaručuje internímu auditorovi a pověřenci pro ochranu osobních údajů nezávislé postavení a vylučuje střet zájmů. Tato nezávislost je zaručená pro tyto funkce samostatně. V případě jejich sloučení nebude požadavek na zajištění nezávislosti naplněn ani u jedné z nich.

Výkon funkce pověřence pro ochranu osobních údajů interním auditorem nebo zařazení pověřence do útvaru interního auditu je v rozporu s ustanoveními zákona o řízení a kontrole veřejných financí. Porušení ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů upravující povinnost zajistit, aby pověřenec nevykonával úkoly a povinnosti, které by mohly vést ke střetu zájmu, lze obecně podle ustanovení čl. 83 obecného nařízení o ochraně osobních údajů sankcionovat správním trestem (pokutou) do výše 10 mil EUR. Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů však v návaznosti na ustanovení čl. 83 odst. 7 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanovuje dozorovému orgánu (Úřad pro ochranu osobních údajů) v ustanovení § 61 odst. 3 povinnost upustit od uložení správního trestu (pokuty) v případě porušení povinností orgány veřejné moci. Tím však není dotčena pravomoc dozorového orgánu uložit orgánu veřejné moci tzv. nápravné opatření, tj. opatření, které směřuje k nápravě protiprávního stavu, neboť toto opatření není druhem správního trestu.